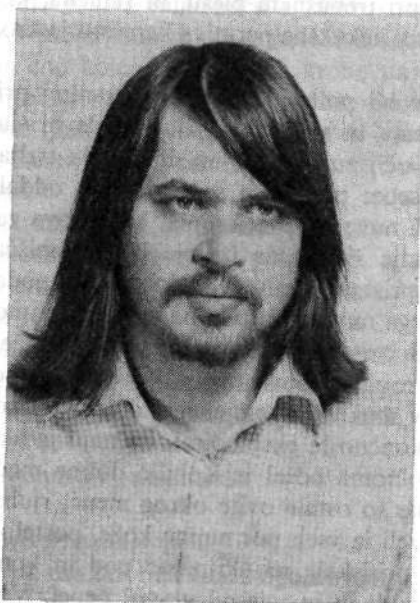

**hočem sinje
hočem zeleno**

Jaša
Zlobec

I ko so se ti lasje spustili
zmršili čez čelo legli čez obraz
je blaga temà vsrkala tvoje oči
mehko popila

netopir si se rodil
slep v sončnih puščicah
nikoli nisi videl
belih kopastih oblakov

s svojimi šapicami
tankimi prosojnimi krempeljci
visiš na mrzli skali
v domači pečini

voda kaplja v ure
v mraku dóma otrpneš
kožnata krila si pritisneš na trebuh
in čakaš

nikoli se ne bo rodil dan
 ki bi vanj razprl svoje oči
 tesno boš stiskal veke
 nesrečni netopir
 obešen z glavo navzdol

II ste kdaj videli jagnje
 ki mi je polizalo obraz

ste kdaj videli trato
 ki me je zazibala vase
 mi uspavanko zapela

en sam trenutek je bil
 ko je zaspal strupeni sik
 ko me je vzelo vase
 do bolečine

s prsti sem zemljo drobil
 in dihal
 zrak srkal vase
 v kosme volne ovit
 z venci trave prekrit

ste kdaj videli jagnje
 ki mi je polizalo obraz

III odprla so se vrata
 za njimi bleščeči slap
 reka peska mokre sipine

vsak korak se vtisne vanje
 vsaka sled pusti svoj spomin
 vsako zrnce peska
 joka svojo usodo
 vsak piš vetra se vtke v zrak

vrata vrata vrata
 duri večni podboji
 se odpirajo krila ptic
 galebov pivkajočih v meglo

se odpirajo vedno znova
za mojim hrbtom drlesk
neusmiljena stena
brez vrnitve

IV zavekalo je mlado mačè
zadrgetalo svilnato telo
ozke zelene zenice
so se skrčile v nemoč

v tilnik se mi je zagrebla
izruvala vse gabre
ki so mi stali na straži
mačica

srce izpraskala
kri popila
svoj gibki hrbet
v prsi vsadila

zavekalo je mlado mačè
ko so ga zjutraj ob zori
v jutovinasti vreči v potoku utopili

V si v življenju kdaj
videl roke
kako trpijo
kako se mučijo v vidovem plesu

kako se prsti krčevito
borijo med sabo

kako dlan drhti
v svojem nemočnem boju
kako si želi
sporočilo oddati

si v življenju kdaj
videl roke
si kdaj videl dlani

hočem sinje
hočem zeleno

kako vsaka žila živi
in ve
da ne bo mogla povedati
samo umreti

da ne bo nikdar pest
samo odprto prgišče
tuje moči

VI včeraj se je ustavilo tiktakanje ure
včeraj ni zadonel noben zvon
ustavilo se mi je bitje srca
ustavil se je čas

včeraj sonce ni zašlo
zvezde niso zasijale z neba
včeraj so ptice nemo obsedele
na telegrafskih žicah sredi polja
ustavil se je čas

včeraj so vse misli obnemele
pogledi obmirovali
očesne jamice
je zagrnila tema
ustavil se je čas

zadnji dih večera v noč
se je zlepil z jutranjim utripom zarje
skrepenel v večer krog

včeraj se je ustavil čas
vsako jutro znova

VII skozi plasti zelene megle
zamolklo bobni
rožljanje ščitov in mečev
neznane vojske

čutim napeta telesa
kako zapirajo obroč

vrgli so mrežo čez ločje
 zaprli vrvnato kupolo neba
 ne čopasta čaplja
 ne plašna priba
 je ne bosta prekljuvali

za svoje roke več ne vem
 katere trse božajo
 za svoje noge več ne vem
 po katerih stezah hitijo

neznana vojska
 neznana vojska
 stopa v krogu
 kdo me je izdal

kaj se bo iz megle izvilo
 me bo lastna desnica udarila
 levica za grlo stisnila

ali pa bo rezki zven mojega roga
 udaril skozi
 žarek skoval
 da se bo dvignila meglà
 in bo iz mojega srca
 studenec zažuborel

VIII modra luč
 oj modra plava luč
 sveti skozi noč
 reže in seka lomi
 kaže svet
 modra luč

vsak kot hoče pojesti
 vsako luknjo zazidati
 vse steze prevleči
 s svojo modro
 srebrno ploskvijo

modra luč blešči svéti
ukazuje
svet ustvarja

bomo imeli žena sin
moč
jadro postaviti veter zapihati
na ognju kotlič segreti
tvoj jok sin
z lic zbrisati

okno odpreti
dih
brez modre luči
brez modre svetlobe
zadihati

Predrag
Matvejević

Prispevek h kritiki političnega govora*

Lotili se bomo političnega govora kot vprašanja kulture našega vsakdanjika. Danes smo bolj navajeni na drugačne odnose: moderna lingvistika (zlasti semantika), stilistika in informatika pripomorejo k temu, da je mogoče z vedno večjo natančnostjo raziskati in opisati postopke ter tipiko, frekvence ali *strukture* političnega govora. Rezultati teh znanosti omogočajo marsikatera nova tolmačenja.

Cilj te razprave ni v tem, da bi hotela prikazati zgodovino političnega govora od klasične politične retorike do današnjega dne, niti od francoske revolucije, ki je radikalno obnovila politično retoriko. Takšna raziskava, do kakršne doslej še ni prišlo, bi bila sicer zelo koristna.

Prav tako nas v tem trenutku ne zanima posebej splošna tipologija političnega govora. Zanimajo nas predvsem posebnosti političnega govora, povezanega z revolucionarnim gibanjem, z določenimi smermi marksizma in njihovimi deformacijami. Sklepi te raziskave se dotikajo tudi odnosov v samoupravljanju in njegovega političnega govora.

Kritika političnega govora je bržkone stara prav toliko kakor sam politični govor. V Leninovih *Zbranih delih* najdemo precejšnje število

* *Forum*, Zagreb, X. 1977.